Et a quotidie dꝛ quotidianus na. nū. ſic a meridie meridian⁹ na. nū. Vñ quotidianū in pater noſter debet ſcribi ꝑ q.

Quotiens aduer. numeri. i. frequēter. multotiens. Quotiēs. i. quot vicibus. cui reſpōdetur ſemel bis ter ⁊ ſilia. et deriuatur a quotus. ⁊ ſillabicatur quotienſcunqꝫ

Quouſqꝫ. i. ꝙdiu aduer. tpis. Quouſqꝫ id eſt ad quē locū aduerbiū loci. vñ. Temp⁹ ſiue locum dic ſignificare quouſqꝫ

Quur. aduer. interrogandi pt deriuari a qui. et ſcribitur per q. et geminū u. vel poteſt deriuari a gtio cui⁹ de quis. ⁊ tūc debet ſcribi ꝑ c. ⁊ vnuz u. ſic cur. ⁊ ita cōmunit ſcribit ſm modernos.

De R

Racha eſt interiectio affectū indignātis oſtēdēs. ſicut cū dolem⁹. dicim⁹ heu. ⁊ cū letamur vach. ⁊ ſilr cū indignamur dicim⁹ racha. Vel racha. i. inanis ⁊ vacuus quā vulgata iniuria abſqꝫ ſenſu. vel abſqꝫ cerebro dicere poſſum⁹. ⁊ eſt hebreū ⁊ acuit in fine. Sed prius dictū melius valet.

Radicit⁹ aduer. i. funditus vſqꝫ ad radicem.

Rancorditer aduer. i. iraſcibiliter.

Raptim aduer. i. feſtināter. violent q̄ſi raptū.

Raro aduer. id eſt interdū. aliquando.

Re ꝓpoſitio inſepabilis aliqñ notat reiteratōnē. Vñ Hec tria ſignat re ſurſum retroqꝫ ꝯtra

Repente id eſt cito. ſubito.

Reuera id eſt certe. veraciter aduerbiū. ⁊ eſt cōpoſitū. vel ſunt due ptes poſite ꝓ vna.

Retro aduer. loci. Et ꝯponit cū de vt Deretro Et coꝛ. re. naturalit. vt in Auroꝛa dꝛ. Deretro reſpiciat aio quicūqꝫ reliquit

Retroꝛſum id eſt de ſummo vſqꝫ ad infimū de oꝛſum vel tergotenus

Rite. i. recte. ſm Priſtianū. et dꝛ a ritu. Pap. ſo dicit. Rite recte iuxta morē legittime ꝓbe.

Ripatim aduer. i. ꝑ ripas. vel de ripa in ripam ⁊ deſignat locū ripaꝝ. ſicut oſtiatim oſtioꝝ.

Roſim aduer. i. moꝛdaciter. a rodo dis.

Rurſus vel rurſum id eſt denuo. iteꝝ.

De S

Sagaciter id eſt prudenter. ingenioſe

Saltem cōiunctio aduerſatiua. cum diminutione ꝑ ſincopam fit a ſalutem. et eſt tractum a captiuis qui quando capti erant ex timore nō valentes loqui integre dicebāt. Saltem ſaltē ſaltem. quaſi diceret. vt vitam ⁊ ſalutem non amitterent. Item inuenitur ſaltim ꝑ i. ⁊ dicit a ſaltu. Vñ dicit Priſtian⁹ in. xvi. li. Saltuatim vel ſaltim id eſt ſaltādo. ⁊ eſt aduerbium qualitatis. Unde Saltim ſaltando. ſꝫ ſaltem diminuendo.

Sane id eſt certe. bcne. recte.

Sat aduerbium per apocopam fit a ſatis. et ponitur loco nominis. vt ſat eſt id eſt ſufficit. ſm Papiam.

Satyrice id eſt repꝛehenſoꝛie.

Satis aduer. qualitatis Sꝫ ponit qñqꝫ pro ſufficiens. vnde Lucanus. Tu ſatis ad vires romana in carmina dandas. Et inde per apocopam ſat.

Satius id eſt melius aduer. compandi ⁊ dicitur a ſatis. Vñ dicit Priſtianus i tractatu aduerbioꝝ. Satius ꝓ melius. vnde Aug᷒. Satius eſt moꝛi fame ꝙ veſci idolatico. et ſcribit per t. qꝺ accipit ſonum de c. quidam legunt ibi ſautius ꝑ u. ſed male ⁊ coꝛrupte.

Scilicet id eſt ſcire licꝫ. nimirum aduer. ē affirmādi. vel coniunctio copulatiua vel expoſitiua ſm quoſdam.

Se ꝓpoſitio eſt ⁊ inuenit ſolū ꝑ cōpoſitiōem Sex em̄ ſunt ꝓpoſitiones q̄ non inueniuntur niſi in cōpoſitione. ſcꝫ di dis re ſe an cō. Et ſignat ſe aliqñ ſine vt ſegnis. q̄ſi ſine igne. Et ſedul⁹. ſine dolo. Aliqñ ſeoꝛſum vt ſeduco quaſi ſeoꝛſum duco. Item ſe etiā eſt pronomen. et geminatur ſeſe.

Secretim ſecreto. vel ſecrete id eſt occulte.

Secundum illud nomē ponit loco aduerbij loci. vel qualitatis. vel potius ſimilitudinis. Cum dꝛ Scdm Lucam. vbi greci dicunt Cata Lucam.

Secus a ſe ꝓpoſitiōe deriuatur ⁊ deſeruit actō caſui. vt Secus petrū. i. iuxta petruꝫ. Poteſt etiā eſſe aduerbiū ⁊ eſt ſecus idem qꝺ aliter vl alias. vel ꝓpe. vel iuxta. Et ſm quoſdam ideꝫ dꝛ ſecius. Itē in greciſmo dꝛ. Dic ſecus eſſe aliter iuxtaqꝫ localiter vnū. Dices aſt aliud tu dices qualitatiue

Sed coniunctio eſt aduerſatiua. et debet ſcribi ꝑ d. Antiqui em̄ dicebāt ſedum pro ſed. Nos vero duas lr̄as vltimas abſcindimus et dicimus ſed per apocopām.

Sedecies id eſt ſedecim vicibus.

Sedenim vna pars vel loco vnius partis eſt Unde in verſibus Sillabe legitur. Sanctorū ſedenim cūcte lux libera carni. Vñ. ij. Machabe. vij. Sedenim mundi creatoꝛ ⁊c.

Sedtamen id eſt atcōtra. aliquādo ſunt due ptes. aliqñ eſt dictio compoſita. ⁊ tunc grauatur. vel eſt quedam irregularis vocū congeries que ponitur pro vna dictione.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sedulo aduer. i. inceſſanter. iterato. frequēter aſſidue.

Segniter aduerbium. i. pigriter

Segregatim id eſt diuiſim. ſeparatim.

Semel aduerbium numeri. i. vna vice

Semp aduerbium tpis. i. omni tempore

Senſim. i. paulatim aduer. remiſſiuū. ꝛ dr̄ a ſenſus. Nā q̄ moranꝭ et paulatim tēdūt ſenſū faciūt ꝛ cū ſenſu fiūt. Itē ſenſim. i. ſenſibiliter vel ad ſenſum. cōſtāter. timide.

Seorſum aduer. diſcretiuū. i. ſepati. ſegregatim. ſemotim. Et deriuaꝭ a ſe prepoſitiōe inſeparabili que ſeparationē ꝯſignat

Sepe aduer. i. mlꝉ'tociēs. a ſepio pis. Et cōpatur ſepe. pius. ſime. Inueniꝭ etiā ſm antiquos ſepioꝛ pius. ſim9. ma. mū. q̄ſi a ſepus pa puz. poſitiuo. Et ꝯponiꝭ A ſepe pſepe q̄ſepe ſepe ſepenumero id eſt multociens.

Sepiuſcule dr̄ a ſepius. addita cule. vt ſepiuſcule. i. aliquātulū ſepius Et ſepicule. i. ſepe ꝛ videtur eſſe dimi. Vn̄ plautus in caſſia.

Sepicule peccas inquit. et coꝛ. cu.

Septies aduer. nūeri. i. ſeptē vicib9 ꝛ dr̄ a ſeptē. Vn̄ ppheta. ſepties i die laudē dixi tibi.

Sero aduer. hoꝛā ſignat ꝛ tarditatē. Et ſero tps noctis pfundū. vt ſero ad lucubrādū ſurrexi. licꝫ aliqn̄ noialiter inueniaꝭ. vt obſcuruz ſero. pulcrum mane

Sere rius. ſime. i. tarde. extreme

Serie. aduer. a ſerius. i. vtiliter intente ſedulo ſtudioſe exaio. Inueniꝭ etiā ſerio ablatiu9 poſitus p illo aduer. ſerie

Seu coniūctio diſiunctiua id eſt vel

Sexageſies aduer. numeri. i. ſexagita vicibus

Sexies aduer. numeri. i. ſex vicib9. ꝛ dr̄ a ſex. Unde. iiij. Reg. xiij. ſi percuſſiſſes quinquies aut ſexies aut ſepties

Si cōiunctio poniꝭ affirmatiue vl' dubitatiue vt neſcio ſi faciaꝫ. vel adiunctiue vt ſi veneris faciā. Itē negatiue p nō. vt ſi dauid mentiar. Itē optatiue. vt ſi ram9 iſte daret aurea poma. id eſt vtinā Vn̄. Affirmat dubitat cōiungit ſi negat optat

Sic q̄nq3 tenetur ſimilitudinarie. q̄nq3 demōſtratiue. quandoq3 ammiratiue

Siccine. i. ſic ne. ꝛ ē ci ſillabica adiectio ꝛ non inclinat hic ne cōiūctio enclerica accētū precedentis ſillabe ad ſe. i. iuxta ſe. Vn̄ principalis accēt9 ē ſup pma ſillaba. ꝛ media grauatur. ſic heccine. qꝛ accēt9 pncipalis nō pōt poni ſuper ſillabica adiectiōe. vide in heccine. Vn̄ primi Regū. xv. dr̄. ſiccine ſepat amara moꝛs. Et in Auroꝛa diciꝭ. ſiccine rex Pharao paſcali vincitꝭ agno. Poſſet tn̄ in ſiccine ibi cine eē ſillabica adiectio. ꝛ legi deberꝫ remiſſiue. ſiccine id eſt ſic ſepat amara moꝛs.

Sicubi. i. vbi vide.

Sigillatim. i. expſſe a ſigillū dr̄. ꝛ pd. la.

Signāꝭ aduer. i. euidēꝭ. apte. ꝛ dr̄ a ſigno nas

Simul aduer. cōgregādi. i. pariter i eodē loco. vel i eodē tpe. ſimul etiaꝫ q̄nq3 poniꝭ p poſtq̄3. Vn̄ Lucanus. ſtat ſil' a pria deſcēdit ꝍrigine mundi cauſarum ſeries.

Simulat. i. poſtq̄3. vn̄ Ouidius de faſtis. li. ij Que ſimulat tenuit interne ſtagna ſoꝛoꝛis. Itē Orati9 i li. ſmo. Iupiter exclamat ſimulat audiuit.

Sin cōiunctio cauſalis vel cōfirmatiua. Itē ſin grece. latine con vel ſimul ſignat.

Sinautem p ſed. vel ſi non

Sincere vel ſinceriter. id eſt pure

Sine ppoſitioi. abſq3 extra. ꝛ differt ſine qn̄ pponiꝭ ꝛ poſtponiꝭ caſuali. Prepoſita em̄ grauāter vtriq3 ſillabe. vt ſine timoꝛē. Poſtpoſita vero pe acuiꝭ. vt te ſine nil altū. Ex hoc patet ꝙ oꝛetenus pubetenus ꝛ ſimilia acuūt te.

Singillatim. i. ſingulariter. p ſingulas vices p vnūquēq3 ſepati. ꝛ dr̄ ſingilati q̄i ſingulati. a ſingul9 la. lū. qd̄ eſt vn9 vl' a ſingul9 qd̄ ē vnic9 Hug' vero dicit ꝙ a ſingul9 dr̄ ſingulatiꝫ aduer. diſcretiuū. i. p ſinglos p quoq̄dā dicūt ſingillati ſꝫ male ſm eū. Priſcian9 etiā i tractatu de aduerbijs dicit. a ſinglus ſinglatim. Ad hoc dico ꝙ ſꝫ formatōnē videꝭ eſſe dicēdū ſingulati ſicut ab oſtio oſtiati. Poteſt nihilominus dici ſingillati p ſingulati. et hoc cōis vſus approbat. Unde ppheta. Qui fixit ſingillati coꝛda eoꝝ. i. animas Itē i ſymbolo Athanaſij Quia ſicut ſingillatim vnum ꝛc.

Siniſtroꝛſuꝫ. i. aduerſus ſiniſtrā partē. ꝛ dr̄ a ſiniſtra et verſum.

Siquidem. i. certe et ſi ꝛ quidē ꝯponiꝭ et coꝛripi. Aliqn̄ autē ſūt duepres et tūc q̄ acuiꝭ ꝛ ſic ſumiꝭ. ij. Machab. vlt. Et ſi q̄dem bene et vt hiſtorie competit hec ꝛ ipſe velim. Item Mat. x. Et ſi quidem fuerit domus illa digna veniet par veſtra ſuper eam Item Luc'. decimoſexto Et ſi quidem fecerit fructū ſinautem in futurū ſuccides eam. Hebre. vi. Et hec faciem9 ſiquidem pmiſerit deus Item Leuitici xiij. Et ſiquidem lepra vltra non creuerit ꝛc.

Siquomin9 ſm Hug. in roſario ſūt tres dictōes Iohā. xiiii. ſi quomin9 dixiſſem vobis qꝛ vado pare vobis locū. ꝛ ſub trib9 accētib9 pferēde Si ē ꝯiūctio minus poniꝭ aduer. negādi ſcilicet non. quo eſt nomen Et ibi ſupfluis

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

vel ponitur aduerbialiter quo .i. aliquo mō. Et
eſt ſenſus. Si nō eſſent vl' aliq̄ mō nō eſſent in
domo patris mei mā̄ſiones multe dixiſſem vo
bis. q2 vado parare vobis locū. Aliq̄ dicūt ꝙ ſūt
due dictiōes .ſ. ablatiu' ſi quo ⁊ minus adū. id
eſt ſi in aliquo minus. Et ſm vtrāq3 opinionē
minus acuit pe.

Sodes. aduer. blandientis vl' obſecrātis. Vñ
Priſcianus. Inueniūtur adūbia terminantia
in es productā. vt ſodes. Alibi tñ cōnumerat
ſodes inter vba defectiua. ſ3 ibi ſecutus eſt opi/
nionē eoꝝ q̄ dixerunt ꝙ ſodes eſt verbū comi/
cū. vt ſodes .i. ſi audes. ⁊ eſt ſine dubio vox blā
dientis ⁊ obſecrantis.

Solūmō aduer. quātitatis .i. tm̄modo. ⁊ dr̄ a
ſolus ⁊ modo. ⁊ ſūt due partes poſite pro vna
⁊ grauatur penul. ſine mo.

Sortito. adū. i. ꝑ ſortes. penul. produ. Unde
Ezech. xlv. Cūq3 ceperitis terrā diuidere. ſor/
tito ſeparate primicias dño.

Sponte. adū. qualitatis .i. vltro. voluntarie. ⁊
dr̄ a ſpondeo. des. Ponit᷑ etiā3 qñq3 noīaliter.
vt Mea ſponte hoc feci. S3 melius ē vt dica
mus nomē eſſe tm̄ ablatiui caſus. ⁊ nō aduer.
licet qñq3 ponatur aduerbialiter. Si enī eſſet
aduerbiū cū poneret᷑ noīaliter nō adiūgeret ſi/
bi adiectiuū niſi in neu. genere. Generale q̄da3
eſt qñ aliqua dcō nō noīalis ponit᷑ noīaliter in
neu. ge. ponit᷑ tm̄. ⁊ ſuſcipit adiectm̄ in neu. ge.
vt Tuū legere. Tuū euge. Tuū ergo.

Statim .i. illico. adū. tpis. a ſto. vl' a ſtatu dr̄.

Stirpit' aduer. i. radicitus. ⁊ dr̄ a ſtirps.

Sub. ꝓpoſitio eſt ſeruit vtriq3 caſui. Et nota
ꝙ quotiēſcūq3 ſub. ſignificat ad locū ꝯſtruit᷑ cū
actō tm̄. vt Uirgilius. Nitūtur ſb ipos poſtes
id eſt ad ipos poſtes. Ite3 qñq3 ponit᷑ p añ. vt
Uirgilius in georḡ. Sub lucē exportant cala/
tū. i. añ lucē. Itē qñq3 ponitur pro ꝑ. vt Sub
noctē curā recuſat. i. per noctē. Alibi videt᷑ ſig/
nificare in loco. vel quaſi in loco. ⁊ conſtruit᷑ cū
ablatiuo tantū. vt Sub domo. Et ſcias ꝙ ſub
his lr̄is ſequētibus mutat. b. in illas ſc3 c. f. g.
m. p. r. vt Succūbo. ſuffero. ſuggero. ſummo/
ueo ſuppono. ſurripio.

Subito. aduer. i. cito. velociter. repente. inſpi/
rate. Et vt dicit Dioniſius in epiſtola ad Ga/
ium. Subito eſt qd̄ eſt pter ſpem ⁊ non ex ap/
parente ad manifeſtum adductū.

Subter ⁊ ſubtus aduer. ⁊ deriuātur a ſub. Et
drūt. q2 ſubter eſt qd̄ re aliqua ſupiori ⁊ ꝯcul/
catur. Subtus qd̄ demiſſionē alterius nō con
tingit. Itē ſubtus non exigit caſum. ſed ſubter
qñq3 exigit actm̄. qñq3 ablatm̄. Quotiens ſub
ter ſignat eſſe in loco. vl' quaſi in loco ꝯſtruitur
cū ablatiuo tm̄. alibi vero cū accuſatiuo. Et cō
parat᷑ ſubter. ſubterior ſuplatiuo caret.

Super. aduer. loci. Unde ſupra vel ſupera dice
bant antiqui. Iñ ſuper ꝑ Apocopā. ⁊ ſupra per
ſincopam. Sed differūt. q2 ſuper eſt qd̄ immi/
net. Supra qd̄ ſub ſe aliqd̄ habet ſtratū. Ite3
ſupra ꝯſtruitur cū ſolo actō. ſuꝑ vero qñq3 cu3
actō. qñq3 cū ablatiuo. Qñ enī ſupponit᷑ ꝑ de.
vel in. ꝯſtruit᷑ cū ablatiuo tm̄. vt Suꝑ ꝑamo.
id eſt de priamo. ⁊ Suꝑ viridi fronde. i. in vi/
ridi fronde. aliter ꝯſtruit᷑ cū actō. Itē ſupra po
nitur pro poſitiuo. ⁊ ꝯpatur ſupra. ſupior. ſup̄
mus vel ſumm'. Inde ſupius ſupreme vl' ſum
me. Et hec ſupnutas. tatis. Et ſuperus. ra. rū.
Et hic ſuperus. ri. de' celeſtis. Et cor. primā ſuꝑ
Et cōponitur Deſuper ⁊ inſuꝑ. Et poſſunt eſſe
due partes. deſuper ⁊ inſuper. ⁊ tūc ſu acuitur.
vt Deſuper terrā ⁊c.

Surſum vl' ſuſum aduer. loci. ſm Hugu. Et
vt dicit Pap. Suſum in ſuperiori parte in lo
co ſignificat. ſurſum ad locū.

De T

Tam. aduer. quantitatis vel cōmparandi vel
ſimilitudinis.

Tamen. eſt ꝯiunctio aduerſatiua.

Tametſi. ponit᷑ pro q̄uis. ⁊ eſt ꝯiunctio' aduer
ſatiua. Et cōponit᷑ a tā. ⁊ etſi. Ul' eſt q̄dā irregu
laris congeries vocū. q̄ ponit᷑ pro vna pte. Uñ
Hebre. vi. dr̄. tametſi ita loq̄mur. Ul' ſm aliā
lr̄am. Tamen et ſi ita loq̄mur.

Tandem. i. aliquando in fine.

Tantiſper. i. tm̄. vl' interea. ⁊ videt᷑ eſſe compo
ſitum a tantis et per.

Than. dr̄ eſſe aduer. admirantis.

Temere aduer. i. preſumptuoſe. fatue. ſtulte. ſi/
ne cauſa ſine conſilio.

Tenus eſt prepoſitio ablatiuo caſui deſeruiēs
poteſt ecīā eſſe adū. ⁊ eſt idē qd̄ prope vl' iuxta.

Tipice. aduer. i. figuratiue.

Totiens aduer. numeri. ⁊ dr̄ ad tot.

Trans. i. vltra. Et vt dicit Priſcian' in tracta
tu ꝓpoſitionū quādo trans cōponit᷑ cū dictio/
ne incipiente a. d. vel. n. vel. i. ꝯſonante abijcit᷑
n. s. vt Traduco. trado. trano. traijcio. In ali/
is aūt cōpoſitionib' remanet integra. Uñ. Si
ꝯponatur trans littera nulla mouetur. Trano
traijcio trado traduco remotis.

Tricies aduer. numeri. i. triginta vicibus ⁊ di
citur a triginta.

Tridie. aduer. a triduū dr̄.

Trigies. aduer. nu. i. trigīta vicib'. a trigīta dr̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf